

ser. Man maa undertiden forbavses, naar man faar at vide, hvor lille Forfatterhonoraret har været selv for Bøger, som sælges til en Bogladepris af 10—11 Kr. Hvis man nu havde en Lov, der hindrede ubillig Prisavance, var Sagen ligetil. Den kunde da anvendes her. Men en saadan Lov har Rigsdagen desværre hidtil ikke været modtagelig for. Der maa findes andre Udveje, da Kritikken heller ikke synes at have nogen Virkning. Købstadforeningen har gentagne Gange beskæftiget sig med Sagen. Man har blandt andet drøftet den Mulighed, at Kommunerne i Fællesskab skulde gøre Forsøg paa at anskaffe Skolebøger og andet Skolemateriel til rimelige Priser. Paa det sidste Repræsentantskabsmøde i Købstadforeningen, der afholdtes den 29. Januar i Aar, oplystes det, at man kun havde opnaaet ret kummerlige Resultater ved Forhandling med Forlagene, og at der ikke var nogen stor Udsigt til at komme videre ad den Vej. Der synes da kun at være den Udvej tilbage, at Købstadforeningen selv tager Sagen op. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at Sogneraadforeningerne maatte være interesserede i Spørgsmaalet. Og der er vel heller ikke Tvivl om, at Undervisningsministeriet maatte kunne udrette noget. Jeg erindrer om, at man tidligere havde den Ordning, at Undervisningsministeriet anbefalede visse Skolebøger til Brug baade i Folkeskolen og i den højere Skole. En saadan ministeriel Paategning paa en Skolebog var en aldeles udmærket Anbefaling; den paagældende anbefalede Bog var sikker paa at blive anvendt til Undervisningen i stor Udstrækning. Man foretog den Gang vist kun en faglig-pædagogisk Bedømmelse som Grundlag for Anbefalingen, men der er intet i Vejen for, at man samtidig overfor Forlaget kunde stille den Betingelse, at Bogen tillige skulde sælges til en rimelig Pris. Undervisningsministeriet gik for en 5—6 Aar siden bort fra at give Skolebøger Anbefaling. Saa vidt jeg erindrer, var der sket et mindre Uheld ved Anbefalingen af en Bog, der indeholdt Udtalelser om nationale Spørgsmaal, som man fra en bestemt Side syntes mindre godt om. Og det gav Anledning til, at Undervisningsministeriet ikke mere vilde have med Bedømmelsen af Skolebøger at gøre. Hvis Undervisningsministeriet nu optog den tidligere Praksis og atter gav visse Skolebøger Anbefaling, kunde man antagelig derigennem tillige faa Lejlighed til at faa Indflydelse paa Bøgernes Salgspris.

Og hvis der ad den Vej kunde naas et Resultat, vilde baade Kommunerne og Forældrene blive glade derved. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister at tage dette Forslag op til velvillig Overvejelse.

N. P. Jensen: Jeg har allerførst et enkelt lokalt Spørgsmaal, som jeg gerne vil henlede vedkommende Ministers Opmærksomhed paa; det er særlig den højtærede Kirkeminister, jeg henvender mig til, idet det nemlig er et Kirkespørgsmaal.

Der ligger umiddelbart udenfor Silkeborg, men inde i Viborg Amt, en Forstad til Silkeborg med henimod 2 000 Indbyggere; den hedder Alderslyst og ligger i Balle Sogn. Disse Mennesker har omtrent en halv Mil til Kirke og har derfor gjort sig ret store Anstrengelser for at skaffe de Midler, der skal til for at faa det sædvanlige Tilskud til Opførelse af en Kirke. En Gang i Sommer var den højtærede Kirkeminister ude at se paa Forholdene, og det er mig fuldt bekendt, at han ved den Lejlighed udtalte sig med den største Velvillie om Spørgsmaalet. Man havde derfor ventet, at Sagen vilde være kommet frem saa betids, at Bevillingen kunde være søgt allerede paa det foreliggende Finanslovsforslag, og det er en Skuffelse for Befolkningen derovre saavel som for mig, at dette ikke er sket. Da jeg imidlertid taler med den højtærede Kirkeminister om Sagen, faar jeg at vide, at det i og for sig ikke er det saglige Spørgsmaal, der gør, at Bevillingen ikke er kommet med, derimod skal der være en eller anden Fejl eller Ufuldkommenhed, maa man maaske hellere sige, i Planen, i den udkastede Tegning, som Ministeriet vil have bragt i Orden, før det kan søge den omtalte Bevilling. Jeg vil derfor udtale Haabet om, at det maa lykkes den højtærede Kirkeminister at bringe denne Sag saa vidt i Orden, at Bevillingen maa kunne blive søgt ved Finanslovens anden Behandling, og da jeg, som sagt, ved, at den højtærede Kirkeminister ser med den største Velvillie paa denne Sag, maa jeg maaske have Lov til ved Siden deraf at bede den højtærede Finansminister ligeledes stille sig velvilligt overfor Spørgsmaalet, thi det er jo i Øjeblikket i ikke ringe Grad den finansielle Stilling, der kommer til at spille en Hovedrolle ved Afgørelsen af den Slags Spørgsmaal.

Det er lejlighedsvis blevet gjort gældende overfor mig — og saa vidt jeg husker, kom ogsaa den højtærede Kirkeminister med en saadan Udtalelse —, at der var jo